

ВІД ЮНОСТІ – ДО ЗРІЛОСТІ. ВІД ЗРІЛОСТІ – ДО ЮНОСТІ

Можливо, це трохи й нескромно, але з останньої редакційної пошти хотілося б виділити два листи. Вони - майже однакові і разом з тим різні. В одному вже відчувається певний життєвий досвід, в іншому - свіжий подих тієї чудової пори, яку ми називаємо Юністю. Втім, про це судити вам, шановні читачі, з віршів, що пропонуємо вашій увазі.

Не буду аналізувати їх з точки зору літературної критики. Бо все-таки радію, що мої земляки (обидва листи надійшли з мого рідного села Новоукраїнки) спробували доторкнутися часточкою своєї душі до Її Величності Поезії. Що ж, у добру путь!

Василь ХУДИК.

СПОГАД

Вже моє дитинство відцвіло,
І я цим не дуже переймаюсь,
Та зненацька спогад оживе
І в дитинство знову повертаюсь.
Знов сільській радію простоті,
Вишням у саду і яблуні на льосі.
Що ж, багато є стежин в житті,
Та одна веде додому й досі...
Знов весна, вишневий снігопад,
Знов земля від цвіту біла-біла,
Знов веде мене стежина в сад,
Де я першую любов зустріла.

Надія БЖИЦЬКА.

ЗМІСТ ЖИТТЯ

Хто відповість мені - дорослий чи дитя:
У чому полягає зміст життя?
Чи в материній пісні, що в дорогу
Покличе нас до отчого порога?
Чи в батькових натруджених долонях,
Що пахнуть хлібом, чи у сивих скронях?
А, може, в праці, що звеличує людину,
Чи в сутності життя, що подаруєш сину?
Чи в краю вільнім й українській мові,
Чи в дружбі ширій, чи в палкій любові,
А, може, в вірі в Бога чистій і глибокій,
Що принесе нам щастя, радість, спокій?
Хто ж відповість мені - дорослий чи дитя:
У чому полягає зміст життя?

МОЯ МОЛИТВА

Молить у світі є багато,
Та я щодень шепчу свою:
Живі були щоб мама й тато,
Щоб Бог беріг мою сім'ю.
Щоб кожен день приносив радість,
Росли здоровими сини,
Світило сонце і ніколи
Не бачити страхіть війни.
Щоб колосилось хлібом поле,
Щорік був щедрий урожай,
Щоб нас минало всяке горе,
Земля була, неначе рай.
А всі жили законом Божим,
Не забували ні на мить,
Щоб брат обнятись міг із братом,
Сестра сестру могла любить.

Валерія ЄФІМЧУК.
с.Новоукраїнка.